

NEDJELJNA ČITANJA

Draga braćo i sestre,

apostol Pavao, čije obraćenje slavimo za koji dan, (25. siječnja), doslovno piše: "Odsada i koji imaju žene, neka budu kao da ih nemaju; i koji plaču, kao da ne plaču; i koji se vesele, kao da se ne vesele; i koji kupuju, kao da ne posjeduju." Da, čemu to? Kako može Bog, kako može Crkva to od nas tražiti?! Ima ljudi koji potiskuju svaku misao glede završetka svoga života i ne dopuštaju pitanje što će biti poslije smrti. Oni bi htjeli pod svaku cijenu produžiti svoj život do beskonačnosti. Sada je pitanje što nam Pavao uistinu želi reći: on nam ne želi oduzeti nadu i radost, nego naprotiv, on traži primaocce svoga pisma u Korintu i u budućnosti, vodi i nas jednoj nadi i radosti koja ne prolazi. On bi nam htio pomoći da nađemo pravu mirnoću. Tu mirnoću može priuštiti sebi onaj koji je svoje srce usidrio gdje su prave radosti, gdje moljac ne izgriza odjeću, gdje novac ne gubi svoju vrijednost i gdje nekoga ne napuštaju prijatelji. Na taj način vjera u nebesko kraljevstvo nije bijeg iz svijeta u neki dvorac, nego u živo središte našega života u kojem stvarnosti ovoga vremena u mirnoći možemo susresti. Kao kršćani mi nemamo jednostavno gotove odgovore za svaku situaciju, ali temelj na kojem počivaju naša vjera i nada je Gospodin koji se pojavio među nama. Kao čovjek Isus Krist je živio među nama i donio nam je radosnu vijest o blizini Božjega kraljevstva. "Vjerujte", rekao je on i "obratite se!" Taj poziv vrijedi i za nas. Ako se upustimo u to, da nam Kraljevstvo Božje nije daleko, tada naš prolazni život dobiva vrijednost i oslonac, i ne kapitulira pred slabostima života. Mi ne možemo izmijeniti prolaznost života. Ali on ima cilj i smisao iz kojih se uvijek nešto događa. Sigurni smo u dragoj ruci Božjoj. On nas ne napušta. Trudimo se svakoga dana nanovo vjerovati njegovoj Riječi, i njegovoj poruci. U sakramentima Bog nas jača svojom milošću. S punim povjerenjem gledajmo i na Majku Božju! Ona nam može dati utjehu koju trebamo u svakidašnjem životu, da bismo izdržali u svakidašnjim zahtjevima. Tada će naše vrijeme biti ispunjeno vremenom (usp. Mk 1,15), u kojem susrećemo Boga i čovjeka u ljubavi. Ne trebamo se bojati, jer sve dragocjeno ostaje za vječnost.